

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

11. In funere cuiusdam Nobilis Dominæ, septem prolibus fœcundæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

to. *Veruntamen fax eius non est exinanita*, licet inclinetur ex hac in hoc, licet ex illo varij bibant, imò locum refrigerij, lucis, & pacis. Quod ei donec penè bibant innumerj, in infelici illa eternitatis mensa confidentes.

Hæc ceterè consideratione sunt digna, in funebri hoc convivio, inter calices & cyathos. Considerandum, inquam, quænam in altero sæculo futura sit pars calicis nostri. An vinum purum in mensa æterna Domini. An vinum amaritudinæ mistum in purgatorio ad expiationem plenam propinatum: An verò vinum totum fæculentum, quod nunquam à fæce exemptum erit, nec vlsque ad fundum exhauretur. Hoc postremum vinum, dum adhuc tempus est, à nobis averendum est & detestandum, per poenitentiam veram. Illud secundum, quosad fieri potest, cavendum, per satisfactionem plenam. Tertium exoptandum & comparandum nobis est per operationem perfectam; immò & eundem pretio quod nobis contulit, qui illud vinum præparat diligentibus se.

Cæcis, siue quæ in terris; virtutè illius pertinger ad oculis, siue quæ in cæcis, qui est in sæcula benedictus, & pro ea te precet quoque ac merita sua interponat sanctissimus eius Pater BENEDECTUS.

Infirmata est qua peperit septem, defecit anima eius, Eccl. Hiem. 17.

LECT. II.

Hic celebris, funebriusque confessus Petillotium Virorum, Marchionum, Baronum, Militiæ Præfectorum, ob mortem luculentam nobilis Heroiæ ANNA DE IMERELLE, Domine de Imerelle, ac de Bias (nec non Baronis de Motiam ex illustri Prolapia, & Stemmatibus antiquis inclita oriunde, satis clarè omnibus eloquitur, nec ægitudinis, nec mortis tela, nobilium Armis, & Stemmatibus elidi posse, vel eludi: illudque verum esse:

In funere cuius dicitur Nob. Domina, septem prolibus fœcundata.

Mori Titulos & Stemmata sternit: Alti metus, cæci cæci triumphat equu.

Applicatio.

Sed concludamus, & dicamus Reverendum D. Quapropter in hoc eius funere, multis gemitum præ memoria, postquam de calice mixto dolorosus, amaritudinibus varijsque afflictionibus duræ & prolixæ ægitudinis bibit in hac vita; postquam crucem suam patienter tulit, calicem, etiamque de manu Domini pacificè, & resignatissimè voluntate accipiens, dicamus, inquam, cum nunc bibere, v. p. omniò sperandum est, de vino purissimo iustus in altera vita reservato: propinante æterni convivij summo Architrachio Christo calicem illum suavissimum & felicissimum, à quo omnis fæx, omnisque amaritudo suaditus sublata est. Ad hunc sanè calicem optatissimum semper aspirant totus animi votis, frequenter repetens illud, dum viveret: *Domine pars hereditatis meæ & calicis mei: tu es qui resistis hereditatem meam mihi.* Hoc in prima ad orationis initiatione sibi dictu, profymbo præ vitæ assumptis, & oculis suis, tam mentis, quam corporis, reb. d. observari voluit. Illa ergo iam hereditate speramus eum frui, lauroque veniente coronari, ac in pace in idipsum requiescere, qui semper pacificè se gessit, siue in statu privato Religionis, siue in statu eminente Prælationis: Semper enim pacem coluit, siue cum Deo, per internam pietatem: siue cum fratribus, per sinceram concordiam & humilitatem: siue cum subditis, per patientiam & charitatem. Perinoverat mala, quæ prodire solent è discordia, vel ab inquietis perturbatis; amicis, v. l. i. g. i. s. etiam forensibus: deo que hæc, quoad fieri poterat, amoliebatur à domo sua, & à suis. Meritò ergo inscripsit Stemmatibus Dignitatis suæ, *Pacificè.* Sciebat & illud Domini: *Beati Pacifici, quoniam Filii Dei vocabuntur.* Iam ceterè computamus cum inter Filios Dei, & inter illos fors eius est, in regno Pacis, in regno Patris. Quod si fors à adhuc brevis tempus retardari possit, pro illo obulimus, & offeremus vltimus Calicem & Sanguinem illum, qui pacificè siue quæ in

Quapropter in hoc eius funere, multis gemitum lacrymalis que ciente, ad dicendum rogatus, illud mihi allumendum duxi. *Infirmata est qua peperit septem, defecit anima eius, occidit ei Sol, dum adhuc esset dies.* Hæc sanè lingua ei conveniunt, quod & sequens funebri oratio demonstrabit. Attendite diligenter:

In flore ætatis, exteriori corporis ac interiori mentis specie præfulgida, penitenti ac felici coniugio iuncta fuit cum D. CAROLO DE BRIAS, eiusdem loci de Bias Toparcha, V. b. s. Martopolitane pro Catholico Rege Præfecto, Heroiæ prædem Italicis, Germanicis, Belgicis armis probè noto. Ex hoc coniugio, Cælo favente, Deo auspice, Genio bono com te iurato, amore & concordia florantissimo, fructus fœcundus cum benedictione catus est. Peperit enim septem proles, qui numerus lacris in litteris perfectionis numerus est. Sic Job septem filios genuisse commemoratur. Mater quoque illa illustri Machabæorum, à septem prolibus commendatur. Propter eundem numerum S. Symphorosa & S. Felicitas in Hiitoria sacra celebres sunt, quod hoc felicet numero proles sibi à Deo datus illi per martyrium dedicavit.

Psal. 15.

Matth. 5.

Sed quæ decursu decem annorum in coniugio isto charissimoque (in quod nulla vnquam irrisperat discordia vel vmbra) peperit septem, tandem infirmata est, & quæ coniugalem nacta erat benedictionem, non evasit Evæ miseriam & calamitatem. Quænam est coniugalis benedictio, nisi fœcunditas mulieris, de qua viro pro benedictione dicitur: *Vxor tua sicut vitu abundans in lateribus domus tua. Filii tui sicut novella olivarum in circuitu mensæ tuæ. Ecce sic benedicitur homo qui in me Dominum.* Quænam autem est Evæ miseria & calamitas, etiam transfundenda in mulieres alias? *Multiplicabo arummas & conceptus tuos, in dolore parturiet, Mulier quantò fecundior, tantò ærumno-*

Job. 1. 2. Mach. 7.

Pf. 127.

Eva & mulierum miseria & calamitas.

for post singulos conceptus, dolor cruciat per singulos partus, inquit Rupertus l. 3. de Trin. c. 22. Hoc agnovit Rebecca, vxor Patriarchæ Isaac, quæ persequentis in vtero collisionem violentam ob geminum factum. Esau & Iacob, dicebat alto cum gemitu: *Si sic futurum eras, quid necesse fuit con-*

Gen. 25.

sistere.
 Sed hæc semina ærumnarum est, quod non solum nascens proles infligit matri acerrimum dolorem, sed etiam quandoque & acerbam mortem. Sic Rachel coniux Patriarchæ Iacob (quæ tanto desiderio proles optarat, vt viro diceret, *Da mihi liberos, alioquin moriar*) tandem caixa secundam prolem, intermoitur. Cumque eam consolaretur oblitetur, & diceret: *Abhuc & hunc habebis filium*, voluit mater eum vocari *Benoni*, hoc est, *filius doloris mei*. At rramen Pater, quæ futura erant circa hanc prolem & eius progeniem, obtutu prævidens propheticò, immutauit ei nomen, & appellari voluit *Beniamin*, hoc est, *Filius dexterae* sive *Filius fortitudinis & felicitatis*.

Gen. 25.

Quippiam non ab simile videtur contigisse illustri huic Matrone defunctæ, quæ vbi peperit septimam & postremam suam prolem, *informata est*, & quidem infirmitate ad mortem. Ideoque potuit eam vocare *Benoni*, hoc est, *filium doloris sui*. Sed Pater æternus, ei nomen aliud indidit, & *Beniamin* appellauit, hoc est, *filium dexterae*; quia mox eam per mortem à cunis ad Angelorum confortum transfecit, & ad electorum partem, quæ est à dextris, collocauit. Nam de infantibus à baptismo morientibus verum est: *Gratus venundati estis, & sine pretio redimimini*. Gratus eos primus Adam vendidit, gratus secundus Adam Christus eos redemit. Primus Adam causa est eis originalis peccati, & consequenter priuationis gloriæ diuinæ, si in illo peccato decedant. Christus per baptismum noxam illam eluit, & in gratiæ societatem eos vocat: in qua si eos mox decedere contingat, facit & hæredes gloriæ, & suæ confortes dextera. Quod hic accidisse intuemur, & æterno Patri gratias agere tenemur; qui omnia disponit secundum bonæ voluntatis suæ placitum, in salutem electorum, & gloriæ suæ incrementum.

2/a. 32.

Et quamvis certiores securioresque sumus de prole, quam de matre, quia nulla ei noxa propriæ vitæ obelle potuit à baptisate, & in Christo re- generatione: ideoq; nihil remoram ei iniecit ab ingressu gloriæ & hereditatis participatione: attamen & de illa sumam omnino fiduciam concipimus, ex ipsa & accurata dispositione quam in ea intuitum sumus erga diuinum Numen, mox à partu obortæ infirmitate, & à vitæ suæ conspicuâ probitate.

Infirmitas igitur est quæ peperit septem nec solum infirmata est, sed & *defecit anima eius*, hoc est, à corpore separata est & diuulsa; sed post longam sanæ patientiam in acerbissimis cruciatibus, & post eximiam cum diuina voluntate conformitatem in dolentibus. Audiu quondam ex ore eius, dum ad-

huc sanitate polleret, se sæpius rogare Deum vitæ & mortis nostræ supremum arbitrium, quandoquidem in statu coniugij & vanitate sæculi vixisset locus poenitentia, maxime in famulij nobilitate, ubi inter delicias agitur, & in rerum omnium affluentia: vt quando evocanda esset ex hoc sæculo, immitteret ei prolixum morbum, (quo expiaretur delicta sua: se enim exhortescere alterius sæculi penas, etiam purgatorias. Nouerat, & Domino repe- tebat illud S. Augustini: *Elle vve, hie seca, ut in aeternum parcas*. Malebat amplecti *Virgam virginitatis* Dei, persecutentem salubriter in hoc sæculo, quam incidere in *Ollam succensam*, & acerbè nimis vrentem & vindicantem in futuro. Quapropter extremam suam infirmitatem de manu Dei ludens suscepit. Amara licet ei foret ob acres dolores; amara tamen non fuit, tanquam à manu patris procedens. Vanitatis ad solacium dantibus: se non optare ad priorem redire valentiam, nisi & sibi gratia cœli dateret, ad perfectius quam antea vacandum Dei obsequio. Atq; ad Deum oculos cordis & corporis crebro conuertens, dicebat cum Psalmista: *Cognoui Dominum, quia aquitas iudicij tui, & in veritate tua humiliasti me*. Si quandoq; seruiti vanitati (multiplex uero sub Sole vanitas filios hominum facit) uari, & vniquæ circumdat) si corpus hoc lectum nimium fouit: ecce me iuste plectis, & in æquitate ac ueritate humilias. Verumtamen ingrediaris *pu- erus in ossibus meis, & subter me iaceat, ut requiescam in die tribulationis: ut ascendam ad populum tuum*. Tales erant eius voces in extrema ægitudine, inter acerbos cruciatibus, corpore sciam ad putredinem & corruptionem disponente, antequam deficeret anima eius.

Hieron.

Abas.

1/a. 16.

Defecit illa tandem, & *Occidit ei Solum ad hunc esse dies*. Mortua est mox à meridie, sic ei incepti Soli occidere plenâ die; uti vtpoterit tunc dicte oculos huic claudens luce: Vale, ô Sol, oculus cœli, lampas mundi, pulchritudo dei. Vale, ô dulce lumen, & his oculis corporis antea delectabile. Ecce atq; nox me annis suis obsecris in finem vique sæculi condet: nec lucebis mihi vltra Sol, aut astrum amabilis splendor, mortis caligine me sub tellure & puluere abscondum aperiente. donec veniat illa vox in sæculi consummatione: *Exspere simini, & laudate, qui habitatis in puluere: quia vos lucetis, sicut describit Isaias*. Valere, ô mundi opes, honores, gloria, & quicquid me delectare poterat in hac sæculi orchestra & scena: nihil vestrum me comitabitur ad sepulchrum: dum illuc inferat: fors manebunt omnia, præter breue, quo involuat hincum, breui in patriam redigendum. O seculi spes vana & deceptione plena, quæ nostram ad tepus alens, desideria, & fovens vota, multa promittens, in medio nos deseret cuncta & deludis! Vale, ô dilectissime mi marite, cum amicorum omnium & charorum turba. Hic dicere tibi cogor longum vale. Hic distinguitur nodus facti foederis & charæ amicitie.

4122

MIANT

etiam nec ultra eum licet producere, vel religare. Ergo & vos valete, & pigra mea & proles amantissima? Hic finiat necesse est sollicitudo materna, quam haecenus peramanter conata sum vobis impendere. Mors me à vobis separat, & vos à me. Sed amara facie separatio à proliis & marito, ubi erat tam amabilis unio. Violenta plane divulsio, & sine & brachii matris tenellam sobolem, matris adhuc curam egere, tam citò eripi, contra spem proconcepit. O duram subitamque mutationem, O vobis labilem seculi rotam!

Ps. 18.

O vobis exiguo se in veris tempore mundus. De mane ulque ad vespeream finies me, & si altero mane me quaesieris, non subsistam: vespere si adhuc inter vivos recenseor; mane computor inter mortuos, & tenetis sepulchrum domus mea est à progenie in progeniem. Quid ultra dicam: ecce moribus velur Leo fame confectus me aggressus est, & totum meum exegit sanguinem, depavit carnem, ossa coarctavit, & ad extremam me redigit angustiam. O quam pauculo tempore, quam grande iter conficiendum est, à vita ad mortem, à luce ad caliginem!

Iob. 7.

Ps. 48.

Occidit igitur ei Sol dum adhuc esset dies quia sol vita, qui omnes corporis sensus vegetat & illuminat, occidit ei, dum adhuc ipsi ageret in meridie; hoc est, in medio cursus aetatis suae, mox à trigésimo aetatis anno. Hic est ille Sol, qui ei obtenderat est & occidit praemature nimis, de quo Ecclesiastes: Memento Creatoris tui in diebus iuventutis tuae, antequam veniat tempus afflictionis, & appropinquent anni de quibus dicas: Non mihi placent: antequam tenebre fiat Sol & Luna, & Stella, & revertentur nubes post pluviam, & tenebre, & videntes per foramina, & obsurdescunt omnes filia carnis tuae. Et ibi homo in domum aeternitatis suae, & circumibunt in plateis plangentem.

Ecc. 18.

Rursum, occidit ei Sol, dum adhuc esset dies, hoc est, dum adhuc tempellivum nimis videretur, dum aobili suae familiae providendum, dum in obsequio & timore Dei proles educandae, dum ad honorem gradum à matre prudentissima manu ducendi & evehendi filij. Dum eius maxime luce coniuo indigebat & solatio, amici consorcio, domesticis auxiliis, pauperes subsidio, afflicti consilio, denique omnes charitatis eius adinuicem. Certè eius lux & dies plurimis adhuc erat necessaria, dum occidit ei sol, ita ut non solum ipsi sol occidisse censendus sit, sed & omnibus illis ad quos splendoris, virtutis, & benignitatis suae radios diffundebar. Nec enim illi solum intra domesticos parietes concludebantur, sed & ad omnes cuiuslibet conditionis sese extendebat. Etideo in eius morte, ubique luctus per urbem, ubique tenebrae mortis, ubique planctus & lamentum, defecit lux eius.

Ecc. 22.

Prov. 31.

Sed licet vitæ Sol ei defecerit, & mortis nox successerit, dicam tamen quod Sapiens de muliere fortis: Non extinguetur in nocte lucerna eius, Etiam in tenebris & caligine mortis, lucem inveniet & fa-

cem praeveniem, quam piis operibus accendit. Non occidet ei unquam Sol gratiae Christus, in quem totius semper cordis sui fixit iuramentum, sive in die prosperitatis & vitæ sive in nocte adversitatis & mortis.

Sap. 4.

Dicam igitur confidenter cum Sapiente: Placita erat anima illius Deo, ideo preparavit eam educere de medio iniquitatum. Rapta est, ne malitia mutaret intellectum eius, & ne scilicet deciperet animam illius. Fascinatio enim iniquitatis obscurat bona, & transvertit sensum sine malitia.

Sap. 8.

Et ne quis hic existimet, me hoc auribus amicorum dare, quasi assentatorie, istud mihi exploratum est, familiari qua sepe dignata me fuit conversatione rerum conscientiae, teneat omnino & plane timoratum eius fuisse conscientiam: quam expiare, & magis magisque afferre coram Deo conata est, per generales totius vitæ confessiones aliquoties repetitas. Quapropter repero cum Sapiente: Sortita erat animam bonam. Hanc in Dei timore custodire, & Deo dicere satagebat iam ab adolescentia, atque à gravioribus noxiis immaculatam facere, ut placeret illi qui dedit illam.

Quomodo sortita erat animam bonam, publice privatimque eluxit per pietatem erga Deum, quam divinæ laudis & sacrificij, divini usque Sacramentorum frequentatione testatus est, alijs autem in hoc præluces exemplo, & maxime domesticis, quos ad sacram Synaxim crebro sumendam verbo exhortabatur, & factio.

Quomodo sortita foret animam bonam, eluxit quoque per charitatem erga egenos, erga ægros, erga omnes afflictos, quibus maxima comitate & affabilitate autem & manu accommodabat, ut eorum succurreret afflictis negotiis, suam interponens, vel opem, vel auctoritatem.

Quomodo sortita fuerit animam bonam, rursum eluxit per reverentiam erga Dei ministros & Sacerdotes, quos magnopere honorabat, sive sacerdotio fungerent in Religione, sive in saeculo. Eorum monita perlubens audiebat, & verbum Dei attentè aure excipiebat: solebatque mihi dicere, se illas maxime adamare conciones, in quibus vicia redarguerentur, vel vanitates, quibus sese obnoxiam pensaverat. Hoc certè signum est animæ bonæ, humilis, & timoratae. Præterea eius erga Deiparam virginem devotionem, cuius sacro scapulari se exornabat, cuius Rosario se piensissime adicebat, cuius cultum ubique promovebat, cui obsequium servituti suae offerebat, propriis manibus texendo tapetes & pretiosa peristromata, quæ ad aram B. Virginis in anteriori parte exornandam diebus servient solennibus. Denique compassione maxima ferebatur erga animas in purgatorij flammis detentatas, ideoque & Sodalitium hæc in Ecclesia promovit, quod profiteretur eas crebris sacrificijs & suffragijs adjuvare. An non hæc omnia animæ bonæ ac piæ sunt symbola?

Suscipe igitur, Domine, in locum quietis, & in

suam aeternitatis, animam sincero corde Tibi Martique tuæ Sanctissimæ devotam, in firmis membris tuis ex charitate officiosum; misericordis tuis obsequentem, locis piis munificam, & liberalem: tor toribus naturæ & gratiæ præfulgidam omnibus amabilem, & ab omnibus commendatam. Occidit ei Sol vitæ huius, & lux: Tu ei Sol esto, & illustra faciem tuam super illam, & sit ei dies luxque perpetua; & si quæ eam obumbrarint delicta vanitatis terrenæ, terge, & diffusa luce benignitatis tuæ. Hoc æte postci faceret ille & funebus confusus, &c.

In hoc convivio funebri, in hac aula tenebrosa & luctuosa, videor mihi videre similem manum cælestis scribentem idipsum, ut commoveat unum quemque nostrum, cuiuslibet itatus sit, aut ordinis. Quid ergo scribit aliud quam istud coëquans omnium ad id eundem: *Numeravit: Appendit: Divisit: sive Numeravit, Appendit, Divisit*: Attendite igitur, o Prælati & Sacerdotes hic præfates: Attendite, o Viri prænobiles & perillustres: Attendite, o Tribuni, Centuriones, Milites, Atque dicit, o ministri omnes huius aulae cum Heiris & Dominiis: Attendite, inquam, & cordi respicite scripturam hanc decretoriam, illamque frequenter legite & volute, quia vos omnes concernit: **MANE, THECEL, PHARES.** Numeravit Deus annos vestros, menses, hebdomadas, dies, horas, momenta, & completilla constituit terminos qui præteriri non poterunt: & sæpe mendax est calculus hominum multos libanos computantium: errare aut falli nequit calculus illius qui omnia in pondere, numero mensura dicit. *Sap. 11.*

MANE, THECEL, PHARES.

LECT. II.

Dan. 5.

*In Eusebio
re et in de
Nobis,
Domine,
post epu-
lum su-
bre.*

Horrore plena fuit visio Regis Balthazaris, dum in festivo & geniali epulo, nocte Optimis suis instructo, conspicitur manum scribentem, in aula sua pariete iuxta candelabrum, ut ex luce candelæ ibi tantò magis conspicua foret.

Tria autem solummodò inscribebat verba: **MANE, THECEL, PHARES**, ut fortè solùm tres litteras initiales illorum verborum, ut aliqui volunt. Nemo autem ex Sapientibus Chaldaeis potuit hanc scripturam legere, aut interpretari: vel quia dictiones istæ erant sine punctis scripturæ, quibus utuntur Chaldaei & Hebræi; aut quia tantum erant initiales litteræ harum dictionum, quomodo latine scriberemus. **M. T. P.** ad significandum **MANE, THECEL, PHARES**.

Contremuit autem Rex, & cogitationes eius conturbabant eum. Quare ita contremuit? An non cælus erat mille Optimis suis? Cur timet unam manum apparentem, & quidem hominis manum? Quid illa manus ei nocere potest, quæ non lanceam vibrat aut gladium, non arcum tenet aut telam, sed calamus? Manus est, non citorem fundens, sed attramentam: non percutiens, sed exarans. Attamen meritò timet, quia semper sæva præsumit perturbata conscientia.

Rege interim conturbato, & Sapientibus ignorantiam suam hac in re fatentibus, vocatur Daniel, qui spiritu Dei pollebat, & rogatur ut scripturam legat & explanet. Legit itaque, tria verba iam dicta, quæ idem significant, quod **NUMERAVIT, APPENDIT, DIVISIT**. Et quia hoc obscurius adhuc Regi esse poterat, totam mentem divinam clarè exposuit. Hæc est, inquit, interpretatio sermonis, **MANE**: Numeravit Deus regnum tuum, & complevit illud. **THECEL**: Appensus es in statera, & inventus es minus habens. **PHARES**: Divisum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis, eadem nocte interfectus est Rex. Quod quidem de anno revolutio interpretatur nonnulli. Quia illa nocte solebant convivium instruere in honorem Deorum suorum, ideoque cum iam non amplius meminisset Balthazar decreti cælestis, incidit in manus hostium.

*Ire Guera,
wara, Al-
cazar, &
nu.*

Appendit quoque vos in statera sua, ponderans omnia opera bona & mala, virtutes & vitia, facta & dicta, imò & cogitatione. *Spiritus enim ponderat. Prov. 16. est Dominus.* Pondus eius pondus sanctitatis est, omnia merita vel demerita appendit iustissime, non in fallaci mundi pondere, de quo est illud: *Mendaces filii hominum in statera, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.* Et rursus alibi: *Canani in oculis manu eius statera dolosa.* Nihil ponderatur in statera Domini honores, opes, gloria, pompa sæculi; sed inveniuntur hæc omnia inania, quæ mundus attrahit in bilance sua. At pietas, charitas, humilitas, continentia, castitas, habet hic pondus suum: tum is ponderat qui tribus digitis appendit molim terræ, & libratur in pondere montes, hoc est, quamlibet sublimes & excelsos sæculi viros.

Dividet tandem paucum post tempus regnum vestrum, hoc est, animam a tempore. Dividet vos ab his quibus nimio affectu inhaerens. Dividet ab opibus, honoribus, parentibus, amicis. Dividet quæ vestra sunt inter hæredes, forsitan ingratos. Et utinam non dividat vos à se, ab Angelis, & Cælo, à Beatissimis, & tradat Demonibus: huius vestris. Utinam ab hac luce, & à luce simul æterna vos non dividat.

Hæc ergo tria attendenda sunt: Numerus & Calculus, Statera & Pondus, Rompha & Gladius securans & dividens: ut scilicet possimus discrimen prævenire & evadere, satisfaciendo numeranti, appendenti, dividenti, antequam hora fatalis advenerit. Quomodo autem id poterimus? Hoc poterimus, si & nos, dum tempus est, *Numeraverimus, Appenderimus, Diviserimus.*

Quid est numerare? Vitæ nostræ brevitem sereno considerate, & calculo iusto recense, illa dicitur: *Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.* Et rursus illud: *Breves dies hominis sunt, numerus mensuræ.*

MANE

THECEL

PHARES